

HÉT PANASZ

I

Nyugati Főváros, urad a zűrzavar,
Tigrisek, farkasok koncára jutsz hamar.

Hamar elhagylak én, Közép-Birodalom,
Barbár déli hadak zaklatnak utamon.

Sír minden rókonom, szomorún megölel,
Ölel a jóbarát, kér, hogy ne menjek el.

Kilépek kapumon, előttem sík mező,
Holtak csontjaitól fehérén dermedő.

Látok bolyongani egy csont-sovány anyát,
Ütszéli fű között hagyta a kisfiát.

Kiált a kisgyerek, sír az anya után,
Jajgat az anya is, de nem felel neki.

„Ó, merre az a hely, hol nyugton meghalok?
Ó, jön-e valaki minket megmenteni?”

Mindkettőt elhagyom, paripám ugratom,
Hallgatni nem tudom az asszony panaszát.

Délre, Paling felé szomorún nyargalok,
Hátratekintve még szemem Csang-anra lát.

Értem ma már az „Alsó forrás” dalosát,
Mégfáradt szívemet a kínok döfik át.

Nagy László fordítása

2

E barbár délvidék nem az én hazám,
mért kell ittmaradnom ennyi ideig?

Hivatali bárkám felfelé halad,
a bukó nap bújá elér szívemig.

A hegyerincen még csillog kicsi fény,
a hegyoldal szirtje már sötétedik.

A róka sietve lyukába rohan,
a jól ismert fákat madarak lepik.

Ringnak a hullámok, tiszta muzsika,
s hangos a majmaktól a partmenti sík.

Ruhámat gyürkőző szél lebegteti,
harmat nedvesíti ruhám szárnyait.

Egyedül az éjben nem alhatok el,
öltözők s tudom már: csak a lant segít.

Megindítja bűm a hürokat s a fát,
s hangja énmiattam sír, szomorkodik.

Vándorlásaimnak vége-hossza nincs,
nem bírok a kinnal, mely bennem lakik.

3

Sajdítják a szívet a határfalak,
magam is átéltem ezt már valaha.

Jég és hó szaggatja a bőrt meg a húst,
szüntelen hallatszik a szél jajszava.

Száz mérföld körzetben nincs ember sehol,
kit is érdekelne a fű meg a fa?

Elnézem a falról az örtüzeket,
lobog a sok szétszórt őrség zászlaja.

Nem bámulhat vissza, aki menetel,
kapun kívül várja fia, asszonya.

Fogságba esett sok fivér és fiú,
miattuk e táj az örök könny hona.

Ám az égalatti föld az öröme –
mért nem mehetünk ily sokáig haza?

A beléndek férgé sorsát tudja-e?
Jön-megy, nem törődik semmivel soha.

Eőrsi István fordítása